

Sygn. akt: I C 1057/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	protokolant Agnieszka Bronk-Marwicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2018 r. w G.

sprawy z powództwa **M. G.**

przeciwko **TUZ Towarzystwu (...) w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego TUZ Towarzystwa (...) w W. na rzecz powódki M. G. kwotę 15.925,97 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia pięć złotych 97/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 lipca 2014r. do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. kosztami procesu obciąża powódkę w 29% zaś pozwanego w 71 % pozostawiając ich wyliczenie referendarzowi sądowemu po prawomocnym zakończeniu postępowania.

Sygn. akt **I C 1057/16**

UZASADNIENIE

Powódka M. G. wniosła pozew przeciwko TUZ Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 22.426,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 07 lipca 2014 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dnia 09 września 2009 roku zawarła z Bankiem (...) S.A. w W. umowę kredytu hipotecznego nr (...) /H., której przedmiotem był lokal mieszkalny nr (...) położony w G. przy ul. (...). Zgodnie z umową zabezpieczeniem spłaty kredytu była m.in. cesja na rzecz ww. banku praw z umowy ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych nieruchomości. Następnie dnia 10 czerwca 2013 roku powódka zawarła z pozwanymi umowę ubezpieczenia mienia m.in. od ognia i innych zdarzeń losowych, której przedmiotem był ww. lokal mieszkalny. Ochroną ubezpieczeniową objęto mieszkanie wraz ze stałymi elementami na sumę ubezpieczenia 420.000 zł oraz ruchomości domowe na sumę ubezpieczenia 30.000 zł. Ochrona została udzielona na okres od 11 czerwca 2013 roku do 10 czerwca 2016 roku. Powódka podała, że zgodnie z treścią polisy wszelkie prawa z umowy ubezpieczenia zostały scedowane na rzecz ww. banku. Powódka twierdziła, że przy podpisaniu umowy ubezpieczenia, nie otrzymała Ogólnych warunków ubezpieczenia.

Powódka podniosła, że dnia 04 czerwca 2014 roku doszło do zalania wodą jej mieszkania wskutek samoczynnego wysunięcia się końcówki węża odprowadzającego wodę z pralki do sieci kanalizacyjnej na skutek nagłego skoku ciśnienia wody. Podała, że wąż zamontowany był zgodnie z zaleceniami producenta przez wykwalifikowanego pracownika. Dodała, że pralka została zakupiona w 2010 roku i do czasu szkody działała bezawaryjnie.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za szkodę, wskazując, że powyższe zdarzenie nie było objęte ochroną ubezpieczeniową. Pozwany uzasadniał swoją decyzję odmienną interpretacją definicji awarii.

Dnia 01 sierpnia 2016 roku powódka zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności na rzecz powódki z tytułu szkody wyrządzonej w lokalu w dniu 04 czerwca 2014 roku w wysokości 25.000 zł.

(pozew – k. 2-14)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował okoliczność, aby powódka przy zawieraniu umowy nie otrzymała Ogólnych warunków ubezpieczenia. Podniósł, że obowiązek prawidłowego umiejscowienia węża, zabezpieczającego jego samoczynne wysunięcie się, obciąża powódkę. Pozwany wskazał również, że zgodnie z Ogólnymi warunkami za zalanie uważa się szkody powstałe m.in. na skutek wydostania się wody z urządzeń domowych (pralka) na skutek awarii, natomiast awaria sprzętu to każdy przypadek uszkodzenia sprzętu RTV/AGD, znajdującego się w miejscu wewnątrz urządzenia. Wobec powyższego nie można tego traktować jako zaniedbanie czy nieprawidłowe postępowanie użytkownika urządzenia. Pozwany dodał, że w trakcie likwidacji szkody nie stwierdzono uszkodzenia mechanizmu lub elementów pralki. Poza tym zdaniem pozwanego, ewentualne odsetki winny zostać zasądzone od dnia wyrokowania, nie zaś od dnia wniesienia pozwu lub wezwania do zapłaty.

(odpowiedź na pozew – k. 123-124)

W piśmie z dnia 11 kwietnia 2018 roku powódka wskazała, że odszkodowanie winno obejmować:

- a) koszt przywrócenia lokalu do stanu sprzed zalania w wysokości ustalonej przez biegłą, tj. 15.925,97 zł brutto,
- b) koszt uprzątnięcia lokalu według raportu likwidacyjnego przyjętego przez pozwanego w wysokości 1.867,96 zł brutto,
- c) koszt 9 noclegów dla dwóch osób dorosłych: powódki, jej konkubenta D. O. oraz ich 2 letniego dziecka – małoletniej N. O. – ze śniadaniem. Wskazała, że doba hotelowa w apartamencie hotelowym (sypialnia plus pokój dzienny) ze śniadaniem wynosi od 290 zł do 1.600 zł w sezonie niskim, w sezonie wysokim od 350 zł do 1.600 zł. Przyjęła koszt jednej doby hotelowej na około 450 zł, co daje łącznie 4.050 zł.

(pismo powódki z dnia 11.04.2018r. – k. 254-255)

Pozwany w odpowiedzi na powyższe podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, a także podniósł, że powódka nie wykazała, aby poniosła szkodę z tytułu korzystania z lokalu zastępczego, więc roszczenie o zapłatę kwoty 4.050 zł jest niezasadne. Zdaniem pozwanego żądanie zwrotu kosztów hotelu nie jest normalnym następstwem szkody. Poza tym powódka swoje wyliczenia opiera na cenach z 2018 roku, a szkoda powstała w 2014 roku. Pozwany wskazał, że jest to szkoda teoretyczna i pozwana nie wykazała, aby była zmuszona skorzystać z lokalu zastępczego. Nie można też wykluczyć możliwości skorzystania przez nią z gościnności w gronie rodziny lub znajomych, a więc bezkosztowo.

(pismo pozwanego z dnia 01.06.2018r. – k. 271-271v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka dnia 09 września 2009 roku zawarła z Bankiem (...) S.A. umowę kredytu hipotecznego nr (...) /H. na zakup nieruchomości. Zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 5 prawne zabezpieczenie spłaty kredytu stanowiła m.in. cesja na rzecz Banku praw z umowy ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych nieruchomości.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: umowę nr (...) z dnia 09.09.2009r. – k. 23-24v.)

Dnia 10 czerwca 2013 roku powódka zawarła z pozwaną umowę ubezpieczenia lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...) położonego w G. przy ul. (...) na okres od dnia 11 czerwca 2013 roku do dnia 10 czerwca 2016 roku. Zakres ubezpieczenia obejmował mienie od ognia i innych zdarzeń losowych i obejmował mieszkanie wraz ze stałymi elementami z sumą ubezpieczenia 420.000 zł oraz ruchomości domowego z sumą ubezpieczenia 30.000 zł.

Zgodnie z § 2 Ogólnych warunków ubezpieczenia domów jednorodzinnych i mieszkań zdarzeniem losowym jest ubezpieczeniu (...) jest deszcz nawalny, dewastacja w miejscu zamieszkania, grad, huragan, kradzież z włamaniem, pożar, stłuczenie szyb zainstalowanych na stałe w miejscu zamieszkania, uderzenie pioruna, upadek statku powietrznego, wybuch, zalanie, zapadanie lub osuwanie się ziemi (pkt 74). Przez awarię instalacji (wodnej, kanalizacyjnej, elektrycznej, alarmowej lub centralnego ogrzewania lub pieca grzewczego) należało rozumieć każdy przypadek nieprawidłowego funkcjonowania, wynikający z przyczyn wewnętrznych pochodzenia mechanicznego, hydraulicznego lub elektrycznego powodujący przerwanie działania instalacji w miejscu zamieszkania w zakresie wykraczającym poza odpowiedzialność administracji budynku lub służb miejskich (pkt 2). Za awarię sprzętu uznano każdy przypadek uszkodzenia sprzętu RTV/AGD znajdującego się w miejscu zamieszkania, wynikający z przyczyn wewnętrznych, a nie z działania lub zaniechania człowieka w związku z normalną eksploatacją lub konserwacją, powodujący nieprawidłowe funkcjonowanie tego sprzętu (pkt 4). Natomiast w punkcie 71 zalanie zdefiniowano jako nagły, niezamierzony i niekontrolowany wyciek wody, pary lub cieczy m.in.: na skutek awarii lub uszkodzenia rur dopływowych (instalacji wodociągowej) i połączeń giętkich z armaturą (ppkt a), na skutek awarii lub uszkodzenia rur odpływowych (instalacji kanalizacyjnej) znajdujących się wewnątrz domu jednorodzinnego lub mieszkania (ppkt b), na skutek wydostania się wody z urządzeń domowych, takich jak pralki, wirówki, zmywarki na skutek ich awarii (ppkt c), na skutek nieumyślnego zostawienia otwartych kranów lub innych zaworów w urządzeniach sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i grzewczej (ppkt f).

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: polisę nr (...) i OWU – k. 33-52)

Umowa została zawarta w mieszkaniu powódki po jego oględzinach przez przedstawiciela pozwanego.

(dowód: przesłuchanie powódki M. G. – k. 148-149, płyta CD – k. 150)

Powódka otrzymała Ogólne warunki ubezpieczenia do zawartej umowy ubezpieczenia.

(okoliczność bezsporne)

Dnia 04 czerwca 2014 roku podczas obecności powódki w jej mieszkaniu, doszło do zalania wodą części jej mieszkania na skutek samoczynnego wysunięcia się końcówki węża odprowadzającej wodę z pralki. Powódka po zorientowaniu się o powyższym, niezwłocznie wyłączyła pralkę oraz umieściła wysuniętą końcówkę węża w końcówce odpływu.

Pralka zakupiona została jako nowa i zamontowana w 2011 roku w znajdującej się w łazience zabudowie, z której nie była wyjmowana. Pralka przed zdarzeniem nie miała awarii. Wąż odprowadzający wodę z pralki do sieci kanalizacyjnej znajdował ujście w odpływie zakończonym gumową uszczelką, znajdującym się w ścianie. Został zamontowany przez hydraulika z ramienia firmy wykonujące aranżację mieszkania powódki. Pralka używana była kilka razy w tygodniu.

(dowód: zeznania świadka D. O. – k. 134v., płyta CD – k. 136, przesłuchanie powódki M. G. – k. 148-149, płyta CD – k. 150)

Dnia 05 czerwca 2014 roku powódka zgłosiła szkodę pozwanemu. Likwidacją szkody na zlecenie pozwanego początkowo zajmowała się firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Pozwany początkowo odmówił wypłaty odszkodowania,

ponieważ należne ono było Bankowi (...) S.A. Następnie pismem z dnia 05 września 2014 roku ww. bank wyraził zgodę na wypłatę odszkodowania z tytułu szkody dotyczącej nieruchomości powódki na jej rzecz. Kolejną decyzją z dnia 24 września 2014 roku pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za powstałą szkodę i tym samym wypłaty odszkodowania. Powódka odwołała się od powyższej decyzji pismem z dnia 03 lutego 2016 roku, co w piśmie z dnia 01 marca 2016 roku spotkało się z odmową.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: zgłoszenie szkody – k. 53., decyzja z dnia 03.09.2014r. – k. 101, pismo (...) Banku S.A. z dnia 05.09.2014r. – k. 102, decyzja z dnia 24.09.2014r. – k. 103, pismo powódki z dnia 03.02.2016r. – k. 104-105v., decyzja z dnia 01.03.2016r. – k. 106-106v., zeznania świadka M. Ł. – k. 134v.-135, płyta CD – k. 136)

Z mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 01 sierpnia 2016 roku zawartej pomiędzy powódką a Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. przedmiotowa wierzytelność przeszła na powódkę.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o: umowę przelewu wierzytelności z dnia 01.08.2016r. – k. 107-107v.)

Koszt przywrócenia lokalu powódki do stanu sprzed zalania z uwzględnieniem stwierdzonego w toku postępowania likwidacyjnego zakresu szkody wynosi 15.925,97 zł brutto.

(dowód: protokół szkody – k. 54-56v., raport końcowy z likwidacji szkody – k. 93-96v., pisemna uzupełniająca opinia biegłej sądowej E. C. – k. 228-231, wraz z pisemną opinią uzupełniająca – k. 248)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, dowodu z zeznań świadka D. O., M. Ł., dowodu z przesłuchania powódki M. G. oraz dowodu z opinii biegłej sądowej z zakresu budownictwa E. C..

Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż dowody z dokumentów przedłożonych przez strony są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Ostatecznie, za w pełni wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał także raport końcowy z likwidacji szkody wraz z protokołem szkody, który zawierał zakres szkody ustalony w postępowaniu likwidacyjnym, który nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Za pozbawione znaczenia dowodowego Sąd uznał przedłożone przez stronę powodową rachunki i faktury na zakup i montaż elementów wyposażenia lokalu powódki, albowiem wysokość szkody była kwestią sporną i Sąd w tym zakresie dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej E. C., a nadto ustalając wysokość poniesionej szkody należało uwzględnić ceny materiałów i robocizny w dniu powstania szkody, nie zaś kilka lat przed jej powstaniem.

Sąd nie doszukał się także podstaw do kwestionowania zeznań świadków D. O., M. Ł. oraz powódki M. G.. W ocenie Sądu zeznania wymienionych osób były szczere, spójne i nie budziły żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania. Podkreślić przy tym należy, iż zeznania wyżej wymienionych dotyczące przebiegu postępowania likwidacyjnego znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach szkody, a w pozostałym zakresie nie są wobec siebie sprzeczne.

Za wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał także opinię biegłej sądowej z zakresu budownictwa E. C.. Przy czym za przydatną w niniejszej sprawie Sąd uznał pisemną uzupełniająca opinię z k. 228-231 wraz z pisemną opinią uzupełniająca z k. 248, albowiem odnosiły się one do zakresu szkód ustalonych w postępowaniu likwidacyjnym, co do którego nie było sporu w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu, przedstawione przez biegłą opinie są jasne, logiczne, kompletne, nie zawierają żadnych luk czy sprzeczności, ani też nie budzą wątpliwości Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego czy wiedzy powszechnej. Wnioski do jakich doszła biegła są stanowcze, zostały logicznie i rzeczowo uzasadnione, w związku z czym opinia stanowi w pełni przydatny środek dowodowy do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Wreszcie, podkreślić należy, iż powyższe opinie nie były przez strony kwestionowane.

Swoje roszczenie powódka wywodziła z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia lokalu mieszkalnego od ognia i innych zdarzeń losowych. Normatywną podstawą odpowiedzialności pozwanego stanowią przepisy art. 805 k.c. i art.

824¹ k.c. Zgodnie z art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przepis art. 824¹ § 1 k.c. stanowi jednocześnie, że o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Przechodząc do rozstrzygnięcia zasadniczej kwestii spornej, w pierwszej kolejności należało ustalić, które z postanowień ogólnych warunków ubezpieczenia mają zastosowanie do likwidacji zgłoszonej przez powódkę szkody. Powódka podnosiła, że nie otrzymała OWU, jednak nie zdołała wykazać tej okoliczności. Jak wynika z polisy ubezpieczeniowej nr (...), którą zawarła powódka, do umowy ubezpieczenia zastosowanie mają OWU, a ubezpieczająca powódka potwierdziła jej otrzymanie.

Istotne dla rozstrzygnięcia było w pierwszej kolejności ustalenie, czy pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę zdefiniowaną przez OWU jako zdarzenie losowe, zalanie oraz awaria. Nie budzi wątpliwości, że za zdarzenie losowe uznane zostało zalanie. Idąc dalej, zalanie zdefiniowano jako nagły, niezamierzony i niekontrolowany wyciek wody, pary lub cieczy m.in. na skutek awarii lub uszkodzenia rur dopływowych (instalacji wodociągowej) i połączeń giętkich z armaturą (ppkt a), na skutek awarii lub uszkodzenia rur odpływowych (instalacji kanalizacyjnej) znajdujących się wewnątrz domu jednorodzinnego lub mieszkania (ppkt b), na skutek wydostania się wody z urządzeń domowych, takich jak pralki, wirówki, zmywarki na skutek ich awarii (ppkt c), na skutek nieumyślnego zostawienia otwartych kranów lub innych zaworów w urządzeniach sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i grzewczej (ppkt f).

Na gruncie niniejszej sprawy nie sposób uznać, że doszło do awarii pralki. Literalna wykładnia definicji awarii sprzętu zawarta w OWU prowadzi do wniosku, że w niniejszej sprawie z takową nie mamy do czynienia. Nie było sporne, że pralka powódki była sprawna. Natomiast w niniejszej sprawie należało uznać, że uszkodzenie połączenia rury odpływowej z odpływem mieści się w granicach uszkodzeń rury odpływowej instalacji kanalizacyjnej, zgodnie z ppkt b. Co więcej w ppkt a wymienia się m.in. połączenia instalacji wodociągowej giętkiej z armaturą. Gdyby zatem uszkodzeniu uległ wąż doprowadzający wodę do pralki, to zastosowanie miałby ppkt a. Zatem różnicowanie sytuacji osób, którym uszkodzeniu uległ wąż doprowadzający wodę od osób, którym uszkodzeniu uległ wąż odprowadzający wodę byłoby nieuzasadnione. Tak samo niekorzystnie kształtowana byłaby sytuacja konsumenta, jakim niewątpliwie jest powódka, jeżeli uszkodzeniu uległby giętki element doprowadzający wodę do armatury, a inaczej giętki element odprowadzający wodę z pralki. Warto zwrócić również uwagę, że zgodnie z ppkt f za zalanie uznane zostało nieumyślne otwarcie kranów i zaworów w urządzeniach sieci wodociągowej, kanalizacyjnej i grzewczej. Niewątpliwie powódka dochowała należytej staranności przy podłączeniu węża odpływowego od pralki zlecając tę czynność podmiotowi profesjonalnie trudniącemu się tego typu czynnościami. Zatem zupełnie irracjonalne byłoby udzielanie ochrony ubezpieczeniowej w sytuacji nieumyślnego pozostawiania kranu, a takiej ochrony odmawiać w sytuacji dochowania należytej staranności. Na uwadze należy mieć również cel zawarcia umowy ubezpieczenia w postaci ochrony przed skutkami zdarzeń losowych, niezależnych od woli ubezpieczonego. Takim zdarzeniem niewątpliwie było samoczynne wysunięcie węża odprowadzającego wodę z pralki do instalacji kanalizacyjnej. Wobec powyższego zdaniem Sądu zdarzenie z dnia 04 czerwca 2014 roku stanowiło zdarzenie losowe, przewidziane w zawartej z pozwanym umowie ubezpieczenia mienia.

Ponadto strony nie toczyły sporu co do zakresu szkody. Co prawda pozwany złożył oświadczenie, iż kwestionuje roszczenie tak co do zasady, jak i wysokości, ale nie wskazał przy tym, aby kwestionował zakres szkody ustalony w postępowaniu likwidacyjnym. Biegła sądowa z zakresu budownictwa E. C. ustaliła, że wysokość powstałej szkody w mieszkaniu powódki, przy uwzględnieniu zakresu szkody ustalonego przedprocesowo przez pozwanego wyniósł 15.925,97 zł brutto. Strony nie kwestionowały ostatecznie tego ustalenia biegłej.

Biorąc powyższe pod uwagę należało uznać, że w zakresie odszkodowania, obejmującego koszt przywrócenia lokalu do stanu sprzed zalania w wysokości ustalonej przez biegłą, tj. 15.925,97 zł brutto okazało się zasadne i na tej podstawie orzeczono jak w punkcie I. wyroku na podstawie art. 805 k.c. i art. 824¹ k.c. Na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 § 1 k.c. Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 07 lipca 2014 roku do dnia zapłaty. Zgodnie bowiem

z treścią art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Zdaniem Sądu, zważywszy, iż pozwany jest profesjonalistą dysponującym fachowym zespołem specjalistów i rzeczoznawców, to był w stanie w 30-dniowym terminie wynikającym z przepisu art. 817 k.c. ustalić prawidłowo rozmiar szkody i wysokość należnego powódce odszkodowania.

Powódka domagała się również zasądzenia na jej rzecz kosztów koszt uprzątnięcia lokalu według raportu likwidacyjnego przyjętego przez pozwanego w wysokości 1.867,96 zł brutto oraz kosztu 9 noclegów dla dwóch osób dorosłych: powódki, jej konkubenta D. O. oraz ich 2 letniego dziecka – małoletniej N. O. – ze śniadaniem, tj. kwoty 4.050 zł.

Zdaniem Sądu żądanie w tym zakresie było jednak niezasadne. Bezsparnie powódka domagała się ww. kwot jako szkody hipotetycznej, nie poniosła bowiem dotąd żadnego z kosztów żądanych pozwem. Skoro jednak zadaniem biegłej ds. budownictwa było ustalenie kosztów przywrócenia lokalu powódki do stanu sprzed szkody, to założyć należy, iż każda z prac remontowych wyszacowana została w sposób obejmujący całe proces tj. od przygotowania miejsca pracy do uporządkowania tego miejsca. Gdyby jednak nawet przyjąć, że uprzątnięcie mieszkania powódki po wykonaniu napraw nie wchodzi w zakres robót wyszacowanych przez biegłą, wskazać należy, iż powódka nie wykazała roszczenia w tym zakresie mimo ciężaru na niej spoczywającego zgodnie z art. 6 k.c. Sama okoliczność uwzględnienia kosztów uprzątnięcia lokalu przez pozwaną na etapie przedprocesowym, przy stanowisku pozwanej prezentowanym w procesie kwestionującym żądanie powódki w całości, ciężar ten nadal spoczywał na powódce i nie zwalniał ją z inicjatywy dowodowej. Dodać również należy, iż zgodnie z §2 pkt 51 OWU szkoda w mieniu oznacza utratę, zniszczenie bądź ubytek wartości ubezpieczonego mienia spowodowany przez zdarzenie objęte ochroną ubezpieczeniową. Hipotetyczne koszty uprzątnięcia nie mieszczą się w tej kategorii. Podobnie, nie można ich zakwalifikować do udokumentowanych kosztów usunięcia pozostałości, o których mowa w §14 OWU pkt 3.

Odnosnie z kolei szkody w zakresie najmu lokalu zastępczego na czas niezbędny do wykonania prac remontowych w lokalu powódki, zdaniem Sądu, brak jest podstaw do ich uwzględnienia. Szkoda w tym zakresie nie wchodzi w zakres ochrony ubezpieczeniowej zgodnie z umową z 10.06.2013r. ani nawet nie jest szkodą rzeczywistą.

W tym stanie rzeczy – na podstawie przepisów art. 805 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. a contrario w zw. art. 6 k.c. powództwo w pozostałym zakresie zasługiwało na oddalenie, o czym orzeczono w punkcie II. wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. na zasadzie stosunkowego rozdzielenia kosztów, ustalając, że powódka przegrała proces w 29 %, natomiast pozwany w 71 % i w takim stosunku obciążył strony kosztami procesu. Jednocześnie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. szczegółowe wyliczenie kosztów pozostawiono Referendarzowi sądowemu po zakończeniu postępowania.